

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udtog af den gamle danske Riimkrønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 193. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_297_3-txt-shoot-idm3850.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da tusind, trehundred og tyve Aar
Fra Guds Byrd gangne vare,
Til Dannemarks Konning jeg keiset var,
At jeg skulde det forsvare.
Markgreven som var paa Brandenburg
Gav jeg min Dotter hin kære,
Og gjorde deres Brøllop paa Vordingborg
Med stor Priis, Hæder og Ære.
Til Kloster gjorde jeg Knardrup Gaard
Vor Frue til Lov og Ære,
Trettenhundred og tyve paa det sjette Aar
Efter hun mon Christum bære.
194 Siden tog jeg mig saa ondt et Sind,
Disvær, at jeg saa gjorde,
Paa Retviished lagde jeg ei Vind,
Det kærde hver som torde.
Ridderskabet lagde jeg mig imod,
Det kom mig lidet til Baade,
Almuen jeg mig beskatte lod
Saare ud over sin Maade.
Thi vare de mig imod igien
I alle de Maader de kunde,
De gjorde mig baade Skæde og Meen,
Lidt Godt de deri vunde *Det kalder man hverken at holde med Brud eller Beiler, men
med Sandheden..
I Taarnborrig grebe de Erik min Søn,
Som jeg lod til Konge kese (keise)
De ræddeds ei Tru, de hørde ei Bøn,
De gjorde hannum Last og Nese *Last og Næse ɔ: Last og Skam..
I Hadersløv sætte de hannum i Taarn
Han nød ei anden Naade,
Som de havde overlagt det tilforn
I lang Tid mod os Baade.
Da jeg fik spurgt det gik hannum saa,
Jeg tog hvad jeg havde rede,
195 Heden til Tydskland lod jeg staae
Om Hjelp og Trøst at bede;
Men Danske fulde til de Grever to,
Som der i Holsten vare,
Geert og Hans, de Hellede froe *Hellede froe ɔ: raske Helte. freeo er frie, uforsagt paa
Angelsachs.,
At de skulde dem forsvare.
Saa foer jeg igien med tydske Mænd
Til Siælland udi mit Rige,
De vare mig falske hver og en,
Thi maatte jeg anden Tid vige *Anden Tid ɔ: anden Gang..
Da fik jeg at see foruden Drut *Drut maae efter Sammenhængen betyde Skiemt eller
Falsk, men om Ordets Slægtskab har jeg intet kundet opdage, uden maaskee det isl.
drutr et Vindæg og det Angels: dry Trolldom, Koglerie, er af Slægten.
Det Gamle sige i deres Tale
Ravnen hugger ei Andens Øie ud
Ihvad de skrige eller gale,
Paa begge Sider der da Tydske vaar,
Thi vilde de ikke stride,
Thi havde jeg ikke bedre Kaar,
Af Riget da maatte ieg glide.
196 Da Danske havde mig drevet yd
Med Grevernes Hjelp fornævnde,
Mod dem saa vendte de deres Spyd
De mig over dem vel hævnde,
I deres Land droge de giennesten ind
Og Jyderne mest, de nørre,
De Gottorp belagde med Magt og Sind,
Og Hadersløv vunde de førre.
Der kom Grev Geert og stridde paa dem,
Og slog og fanged der mange

Grundtvig, N. F. S., *Grundtvigs værker*,

Han sendte dem til sine Fogeder hjem,
Der havde de Dage lange.